

Guds drømmelag

Alle mennesker har en ramme som former hvordan vi forstår oss selv og verden rundt oss. I programmene "hjernevask" har Harald Eia vist oss hvordan moderne forskere kan velge én bestemt måte å se ting på, og på en slik måte at de ser helt bort fra åpenbare fakta.

Bibelen sier at for oss kristne er det Guds ord som setter rammen for vår forståelse,¹ en ramme som er så vid som Gud selv!

Det er åpenbaringen av hvem Gud er som gjør at vi forstår hvem vi er og hvorfor vi er. Bibelen sier at vi er en Guds skapning som er skapt med en guddommelig hensikt. Det er noe annet enn å være en celleklump som er et resultat av millioner av år med evolusjon uten mål og mening.

FRIGJØRENDE TEAM = GUDS BILDE
Helt fra starten av bibelen får vi innblikk i Guds vesen. Han skaper orden ut av kaos, setter grenser for vannets

herjinger, og setter stjerner, sol og måne til å råde innenfor angitt tid. I et crescendo av kreativitet og skapergleder, sier Gud:

"La oss skape mennesket i vårt bilde, som et avbilde av oss. De skal råde... Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, til mann og kvinne skapte ham dem Gud velsignet dem og sa til dem: "Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere." ²

1. Hebr 11.3, NKJV

2. 1. Mos 1.26 - 28

Det er åpenbaringen av hvem Gud er som gjør at vi forstår hvem vi er og hvorfor vi er.

I disse versene ser vi Far, Sønn og Hellig Ånd – et team i fullkommen harmoni med seg selv. De er i ferd med å gjenskape sitt eget bilde – sitt eget vesen – i et nytt team: Mennesket! Guds plan er en gjenskapings- og eroblingsplan.

Det nye teamet skal være

- 1) velsignet,
- 2) reprodusere seg selv og
- 3) innta verden på vegne Skaperen.

Alle disse tre har sin rot i Guds hjerte.

Som mennesker skapt i Guds bilde, er vi kalt til å være en avbildning av ham, å uttrykke hvem han er.³ Det er helt grunnleggende for vår forståelse av Gud at Far ikke kan uttrykke seg alene. Derfor sies det om Jesus;

”utstrålingen av Guds herlighet og bildet av hans vesen, og han bærer alt ved sitt mektige ord.”⁴ og:

”Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne Sønn, som er Gud... han har vist oss hvem han er.”⁵ På samme måte kan heller ikke Jesus uttrykke seg uten Far og Den Hellige Ånd. Han sier: ”Herrens Ånd er over meg og han har salvet til å forkynne.. åpne blindes øyne.. sette undertrykte fri... rope ut et nådens år.”⁶ og:

”Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Far gjøre.”⁷

Vi ser at i Gud er det en anerkjennelse av en dyp avhengighet av hverandre

– en kjærlighetspakt der målet er å ære hverandre og løfte hverandre frem.⁸ Derfor er ikke denne avhengigheten på noen måte begrensende, men frigjørende i det oppdrag de har felles: å gjennomtrenge hele universitet med sitt nærvær og herlighet.⁹

JESU LEGEME = GUDS DRØMMELAG

Guds lengsel er at den selvoppofrende kjærligheten som er i ham skal gripe oss og få oss til å leve ut fra den. Det får betydning får alt vi blir involvert i – ikke minst familie og menighetsliv. Menigheten er Jesu legeme og Guds familie, og alle mennesker, enten de er enslige eller lever i ekteskap og familie har et kall til å uttrykke og demonstrere ham gjennom måten vi lever sammen på.

”Slik kroppen er én selv om den har mange lemmer, og alle lemmene utgjør én kropp enda de er mange, slik er det også med Kristus.”¹⁰

4. Hebr 1:3
5. Joh 1:18

6. Luk 4:18
7. Joh 5:19

8. Joh 8:54, 16:14, 17:4
9. Hab 2:14
10. 1. Kor 12:12-13

Fokuset var ikke på begrensninger, men på en stor frihet innenfor et stort oppdrag.

”Men nå har Gud satt sammen kroppen slik at det som mangler ære, får mye ære, for at det ikke skal bli splittelse i kroppen, men alle lemmene ha samme omsorg for hverandre. For om ett lem lider, lider alle de andre med. Og om ett lem blir hedret, gleder alle de andre seg.”¹¹

Å ÆRE HVERANDRE I HERREN = Å FRIGJØRE HVERANDRE I NÅDEN
Bibelen sier at vi ikke skal se på hverandre bare som vanlige mennesker, men som ”nye skapninger i Kristus”.¹² Guds lengsel er at vi skal se Guds nåde og herlighet i hverandre på en sånn måte at det å ære hverandre blir naturlig. En eldre oversettelse av Rom 12.9 sier at vi skal konkurrere om å hedre hverandre – det er en av de veldig få konkurranse som er lov i Guds rike. Dette er ikke snakk om menneskedyrking ellet tomt skryt. Det handler om ikke bare å se det skrøpelige karet, men se skatten – den herligheten Gud har lagt ned i hver gjenfødt kristen.¹³ En trenger ikke profetisk gave for å se feil, mangler og begrensninger, men en trenger den for å se og forløse Guds nåde. Barnabas ble kalt oppmuntringens sønn. Som en profet og senere apostel så Guds nåde da han kom til Antiokia og han gledet seg over det. Han oppmuntret og for-

løste den nåden han så, men så samtidig at dette var større enn ham selv. Så han hentet en god venn av seg – Paulus fra Tarsus til å stå sammen arbeidet.¹⁴ Det var slike egenskaper som gjorde Barnabas til den han var – en åndelig far som avspeilet sin Fars vesen og hjerte.

Å REALISERE GUDS TEAMPLAN = GRENSESPRENGENDE!

Den som har sett hvem Gud er, skjønner fort at vår moderne selvrealiserende individualisme har ikke sin rot i ham, men snarere i ham som spurte: ”Har Gud virkelig sagt?” Problemet ligger ikke i realisering, men i hva og hvem som skal realiseres. Gud har tilveiebrakt et enormt potensial for den som vil vandre i hans plan. Sjansen for at vi begrenser det Gud har planlagt for oss er så veldig mye større enn at vi trør utenfor de grenser Gud har satt. Det var bare ett tre i hagen som det første tjenestetteamet på jorden ikke hadde lov til å spise av. Fokuset var ikke på begrensninger, men på en stor frihet innenfor et stort oppdrag.

Når Paulus ber oss ikke tenke for store tanker om oss selv, men tenke sindig, så er det nettopp tjenestetteamet Jesu legeme han ber oss ha i fokus.¹⁵ Uansett hvor sterk tjeneste og utrustning vi måtte ha, gir den bare mening når den gis inn for å tjene en større hensikt: Å løfte frem og frigjøre de andre. Mitt mål av tro er ikke en begrensning når det får flyte sammen med andres – vi oppdager at hverandres mål av tro gjensidig frigjør hverandre i et større felles mål – vi vokser opp til ham som er hodet – Kristus.¹⁶ Så viktig var det for Paulus å stå sammen med medarbeidere at han forlot Troas fordi han ikke fant sin kjære bror med medarbeider Titus, enda det var en dør som stod åpen for evangeliet der.¹⁷ Apostler er menn som har grepet at Gud er et team og arbeider gjennom team. Derfor opptrer de nødig alene, men sammen med andre tjenester, kvinner og menn som utfyller dem i det oppdraget Gud har gitt dem.

folk@krinet.no

11. 1.Kor 12:24b - 26

13. 2. Kor 4:8

12. 2. Kor 5:16-17

14. Apg 11:22-26

15. Rom 12:3-5

17. 2. Kor 2:12

16. Ef 4:14